

Znám ho znám - Vondráčková, Helena

Madono,
kdo byl ten malíř, co tě znal,
sonety málem snad ti psal,
nosil ti náruč růží?

Madono,
šeptal ti stokrát za večer,
hvězdám tvých očí dával směr
svých přání.

Madono,
dávno ztratil Amor luk,
jsi dnes jen ladných barev shluk,
vzdálené zašlé větru vání.

Madono,
můj malíř také přijde snad,
chvíli si nechám o něm zdát.

Znám ho, znám,
když ke mně vkročí.
Už ho dávno znám,
má hudbu v očích.
Znám ho, znám,
má hlavu v oblacích,
však skromnost neztrácí.

Já už znám ho, znám,
má plachost laní.
Už ho dávno znám,
má slunce v dlaních.
Znám ho, znám,
sám stojí přede mnou,
ač nejsem Madonou.

On je láska má,
něžná láska bílá.
Dávno znám ho, znám
a nepřestanu znát.

Já už znám ho, znám.

Sám stojí přede mnou,
ač nejsem Madonou.

On je láska má,
něžná láska bílá.
Dávno znám ho, znám
a nepřestanu znát.

Já už znám ho, znám.